

Sanaderovski kradopeovac Lipovača (III)

Ažurirano Ponedjeljak, 04 Mart 2013 12:45

Autor ljutakrajina.net

Srijeda, 27 Februar 2013 11:58

„Hamdija Lipovača ima znanje mudraca i stavove normalnog jednostavnog čovjeka. Stoji čvrsto na zemlji, secira društvo i ekonomiju. Njegovi sugrađani ga vole i podržavaju. Promijenio je lice grada Bihaća koji danas izgleda kao simpatični srednjoevropski grad“ ...

„Tragom dobre trave“

Poznanici i dobri prijatelji su me proteklih dana pitali o mojoj kolumnističkoj temi (premijer USK-a Hamdija Lipovača), pa sam iz obazrive zapitanosti odlučio dobronamjerno i pojasniti. Kolumnistički tretman nikakve veze nema s njim kao ličnošću, nego s onim što i kako radi, a radi nakaradno... U percepciji autora ove kolumne trudim se, koliko god da jesam cinik, ne nabuštati i osiećati za humor. Što

današnja medicina svesrdno preporučuje. Njegovi komunikacijski hendikepi uporno otvaraju prostor satiri... Mada bi dugoročno za ukupno zdravlje našeg krajiškog puka bilo dobro da ne daje nikakve izjave. Fabricirati o nekome javni dojam u stotinjak kolumni baš i nije zahvalan posao, ali i činjenica da je on po mnogo čemu specifičan političar pravda ovaj moj nesebični trud. Strvinarska novinarska profilacija nije mi ambicija.

Na kraju, pišući i o Fahrudinu Radončiću nisam nigdje povrijedio ni njegov, ni dignitet članova njegove porodice.

Hamdija Lipovača se na mene strastima političkog adolescenta uvijek istresao pogrđnim atributima, za nijansu manje od akademskog mu kolege i partnera dr. Sadika Bahtića. Moj pristup nije takav, a ono što pišem i govorim javnost (do koje držim) je i do sada shvaćala ozbiljno upravo zbog činjenice da svoje konkurente nikada nisam vrijeđao i etiketirao. Svakako je Hamdija Lipovača prvorazredni društveno – kulturološki fenomen svenarodnog brižnika ptičjeg cvrkuta za uši, a ujedno ekstremno lažljivog da mu u BiH ravnog nema. On nam poput vuka koji pokušava „maznuti“ crvenkapicu impresivno do mjere slatkorječivosti prodaje poštenje i maglu. Da nije općeštetan za državu bio bi i zabavan. Zapazio sam da mu smeta, a kažu mi i iz njegovog okruženja, kad analiziram njegovu avangardno – pozitivističku retoriku. Njegov hašiširani smiješak neprestano zrači dojmom infantilnog optimizma sa dozom paušalne kategoričnosti države za „čovjeka“, a još je ni u zametku nema.

Već sam jednom negdje rekao da bi ga slobodno mogli reklamirati kao brend turističko – promidžbenog političkog avanturizma. I to onog pogibeljnog, ali za sve nas...

Upravo je Lipovača ponajbolji primjer promašenosti izbornog SDP načela služenja državi i čovjeku. Kako su to u kampanji vješto artikulirali. On je najbolji primjer leaderske SDP agresivnosti služenja državom i čovjekom. Vrhunska je on i metafora osobne „isplativosti“ borbe za čovjeka, sa naglašenim humanističkim frazeološkim pedigreeom. Međutim, verbalističko izvlačenje iz nadolazećih situacija za njega će biti enigma... Njegova leaderska aura konačno će se pretvoriti u omču. Emiter medijskih utjeha i lažnih uspjeha sada i manifestno izražava nesigurnost i vjeru u ono što radi. Indikacija panike, zbog uočenog javnog nesnalaženja, u koju je zapao najbolje se vidi iz njegovog neprisustva sjednicama Skupštine, iako je i ustavni i poslovnički predlagatelj svih materijala. U zadnje vrijeme izbjegava i sjednice Vlade. Uglavnom sve uredno naplaćuje. Sedmično skokne i na lažni put sa lažnim nalogom do neke evropske metropole (kao što su uočili državni financijski revizori).

Da nije potrošio novac na suvišnu administraciju (preko 7 miliona KM), vozila, luksuz, reprezentacije, uređenje kabinetskih interijera, poklone i da je bio upola štedljiv koliko njegov prethodnik (Šemsudin Dedić – SDA) lakše bi sačuvao financijsku stabilnost i socijalni mir. Para više nema, „banka je bankrotirala“, a i kad završi reformsko – kreditno zaduženje, s novcem koji je prolazan i fiktivan, krizu će za kratko vrijeme učiniti težom. Nesposobnost kabinetski klimoglavaca i interesdžija koji ga okružuju i savjetuju koštaće prvo njega, a onda i sve nas... Ako je samo 10 % tačno od onoga što dolazi do mojih ušiju, bolje mu je da sebi imenuje advokata, možda i cijeli tim, sličan Sanaderovom... ZA SDP, svakako više i nema šansi...

Hamdija uvin H

Ja našeg premijera istinski doživljam kao kolegu sa faksa, stručnjaka za književnost. Možda поближе i dramu, kao što doživljam i audicijske kazinske autore serijalnih komada (dramoleta). Naš je premijer i kao pojava parodija bez premca i definitivno uz maestralne Cazinjane nesebičan faktor stimuliranja krajiškog pučkog raspoloženja. Možda, čak, djelotvorniji od aktualnih turskih sapunica...

Njegov reformistički duh nikad ne miruje... O apsurdnosti njegovih izjava u našoj bliskoj budućnosti će se pisati i stvarati zapaženi satirični komadi... Njegova sklonost hedonizmu, dionizijskim svetkovinama, kolektivno – uživalačkim opijati seansama, vjerojatno je opredijelila (a možda je i slučajno) kazinske dramaturge da naprave veoma dopadljiv komad „Tragom dobre trave“. Hamdija je glavni protagonist i lik...

Ništa strašno, i u našem susjedstvu buniku su kolektivno konzumirali u Saborskom na čelu sa ruralnim načelnikom Lukom Hodakom (u njegovom viganu). Slijedeći proevropske susjede ovaj ritualno – šamanski trend se koristi i u našoj Vladi kad pripravnice „polazu“ stručni ispit... Kod kabinetsko – haremskog Zumbul - age Mahira i premijera...

Video isječak koji mi je diskretno dostavljen pomalo tukne i na zlorabu položaja... Čekam potez policije... Možda je Bužim umjesto zaslužnog statusa „Počasni građanin“ mogao ovo priznanje dodijeliti duhovitom načelniku susjednog Saborskog (kad izađe iz zatvora), a oni opet našem premijeru (prije zatvaranja), poslije čega bi zajedno „regionalno“ aplicirali u EU fondove za uzgoj i „motanje dobre trave“... A na tragu uspjeha naprednih kazinskih uzgajivača. Ima se u tom Cazinu šta naučiti od mog Big Bradera (bradatog). A komplet uzgoj putem trezora „u jednom danu“ (ko sa plaćom) uz topli i fiks obrok, distribuirati budžetskim korisnicima.

U svakom slučaju nema love, plaća, mira, sigurnosti, pravde, ali upravo zato dođite da proslavimo sve to što nemamo u hotelu EMPORIUM, izgrađenim dobrotom boračke populacije „simpatičnog srednjoevropskog grada“ Bihaća... Možda se nešto i popuši... Premijer časti...

Piše: Asim Kamber